

Kære Pernille Vigsø Bagge!

Jeg vil gerne henlede din opmærksomhed på et område, der måske kunne trænge til lidt politisk fokus. Jeg har det inde på livet til dagligt i kraft af mit arbejde. Det handler om folkekirkenes betjening af dens medlemmer på hospitalerne.

For mig er der tre forhold, der springer i øjnene:

1) Normeringerne er ofte for lave i forhold til opgavernes antal, hvis du spørger præsterne. Der er et stadigt stigende behov for hospitalspræster - men folkekirken har ikke umiddelbar mulighed for at efterkomme efterspørgslen. Det er tungt at få flere præstestillinger på finansloven. Og omrokeringer indenfor stillingsmassen er ikke lette.

Et af de områder, der trænger sig på, er det palliative felt, hvor der i henhold til WHO's standard arbejdes tværfagligt og hvor der også regnes med en åndelig/eksistentiel dimension hos patienter og pårørende. Det palliative felt skal i flere regioner styrkes f.eks. ved oprettelse af særlige palliative enheder og her ønsker man præster med.

2) Der sker rigtigt meget på hospitalsområdet i form af centralisering. Det betyder bl.a. at patienter skal behandles længere væk hjemmefra og dermed at den lokale sognepræst har meget begrænset mulighed for at aflægge besøg på hospitalet. Der bliver også af den grund et større arbejdspress på den enkelte hospitalspræst. Den folkekirkelige struktur kan ikke umiddelbart følge med strukturændringerne. Nedlægges små sygehuse, så følger hospitalspræstekvoten ikke med til det større sygehus, som udvides, for kvoten til det lille sygehus er bundet i sognestrukturen dér.

3)

Det er svært at danne sig et overblik over normeringer og behov. Siden betænkning 1264 er der ikke gennemført en behovsanalyse. Det var i 1994. Vi mangler også en egnet model, der tager hensyn til at en hospitalsseng ikke bare er en hospitalsseng, som tæller antal af patienter i daghospitals og ambulant behandling med, fordi de også opsøger hospitalspræsterne.

Var det noget at tage op? Folkekirken bør vel møde sine medlemmer, hvor de er i det komplekse og foranderlige Danmark.

Med venlig hilsen

Tom Kjær
Præst på Herlev Hospital gennem snart 13 år